

31989L0608

L 351/34

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

1989 12 2

TARYBOS DIREKTYVA

1989 m. lapkričio 21 d.

dėl valstybių narių administracinės valdžios institucijų tarpusavio pagalbos ir jų bendradarbiavimo su Komisija, siekiant užtikrinti teisingą veterinarijos ir zootechnikos teisės aktų taikymą

(89/608/EEB)

EUROPOS BENDRIJŲ TARYBA,

atsižvelgdama į Europos Ekonominės Bendrijos steigimo sutartį ir ypač į jos 43 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą ⁽¹⁾,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽²⁾,

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽³⁾,

kadangi žemės ūkio sektoriuje, veterinarijos ir zootechnikos srityje yra priimtos plačiai aprėpiančios taisyklės;

kadangi sklandus bendrosios žemės ūkio politikos ir žemės ūkio produktų bendrosios rinkos funkcionavimas, taip pat pasienyje atliekamos veterinarinių patikrinimų panaikinimo perspektyva, kad būtų sukurta tikrintinų produktų vidaus rinka, verčia sustiprinti bendradarbiavimą tarp valstybių narių administracinės valdžios institucijų, atsakingų už veterinarijos ir zootechnikos taisyklių taikymą;

kadangi dėl to tikslinga priimti taisykles, pagal kurias valstybių narių kompetentingos institucijos privalėtų teikti viena kitai pagalbą ir bendradarbiauti su Komisija tam, kad būtų garantuotas tinkamas veterinarijos ir zootechnikos taisyklių taikymas, ypač stengiantis išvengti šių taisyklių pažeidimų ir juos nustatant arba nustatant bet kokią veiklą, kuri joms prieštarauja ar panašu, jog prieštarauja;

kadangi, nustatant šias taisykles, reikėtų labiausiai remtis Bendrijos nuostatomis, nustatytomis 1981 m. gegužės 19 d. Tarybos

reglamente (EEB) Nr. 1468/81 dėl tarpusavio pagalbos tarp valstybių narių administracinių institucijų ir jų bendradarbiavimo su Komisija siekiant užtikrinti, kad būtų teisingai taikomi muitų arba žemės ūkio teisės aktai ⁽⁴⁾ su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 945/87/EEB ⁽⁵⁾; kadangi reikėtų atsižvelgti ir į sveikatos taisyklių ypatumus,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Ši direktyva nustato valstybių narių kompetentingų valdžios institucijų, kurios atsako už veterinarijos ir zootechnikos teisės aktų laikymosi kontrolę, bendradarbiavimo būdus su atitinkamomis kitų valstybių narių institucijomis bei susijusiais Komisijos padaliniais, kad būtų užtikrintas šių teisės aktų laikymasis.

2 straipsnis

1. Šioje direktyvoje:

— „veterinarijos teisės aktai“ – visos Bendrijos priimtos nuostatos ir nuostatos, kurios padeda taikyti Bendrijos taisykles, reglamentuojančias gyvūnų sveikatą, visuomenės sveikatą,

⁽¹⁾ OL C 225, 1988 8 31, p. 4.

⁽²⁾ OL C 326, 1988 12 19, p. 28.

⁽³⁾ OL C 56, 1989 3 6, p. 7.

⁽⁴⁾ OL L 144, 1981 6 2, p. 1.

⁽⁵⁾ OL L 90, 1987 4 2, p. 3.

kiek ji susijusi su veterinarijos sektoriumi, gyvūnų, mėsos ir kitų gyvūninės kilmės produktų sveikumo patikrinimą ir gyvūnų apsaugą,

- „zootechnikos teisės aktai“ – visos Bendrijos priimtos nuostatos ir nuostatos, padedančios taikyti Bendrijos zootechnikos taisykles,
- „institucija pareiškėja“ – valstybės narės kompetentinga institucija, kuri kreipiasi pagalbos,
- „institucija, į kurią kreipiamasi“ – valstybės narės kompetentinga institucija, kurios prašoma pagalbos.

2. Kiekviena valstybė narė pateikia kitoms valstybėms narėms ir Komisijai 1 straipsnyje nurodytų kompetentingų institucijų sąrašą.

3 straipsnis

Šia direktyva nustatytas įpareigojimas teikti pagalbą nėra siejamas su informacijos arba dokumentų pateikimu, kuriuos kompetentingos institucijos gavo teisminės institucijos prašymu naudodamosi joms suteiktomis galiomis.

Tačiau, nepažeidžiant 14 straipsnio, kai kreipiamasi pagalbos, tokia informacija arba dokumentai pateikiami visais atvejais, kai teismo institucija, su kuria dėl to privalu konsultuotis, tam pritaria.

I DALIS

Prašomos pagalbos teikimas

4 straipsnis

1. Institucijos pareiškėjos argumentuotu prašymu institucija, į kurią kreipiamasi:

- pateikia institucijai pareiškėjai visą informaciją, liudijimus, dokumentus ar patvirtintas jų kopijas, kuriuos ji turi arba gali gauti, kaip nurodyta 2 dalyje, ir kurie sudaro galimybę patikrinti, ar laikomasi veterinarijos ir zootechnikos teisės aktų nuostatų,
- atlieka visus tyrimus, reikalingus nustatyti, ar institucijos pareiškėjos pateikti faktai yra tikslūs, ir informuoja ją apie tokių tyrimų rezultatus, įskaitant informaciją, būtiną tokiems tyrimams atlikti.

2. Norėdama gauti tokią informaciją institucija, į kurią kreipiamasi, arba administracinės valdžios institucija, į kurią kreipėsi, imasi tokių veiksmų, kokius atliktų savo iniciatyva arba kitos savo šalies institucijos prašymu.

5 straipsnis

1. Institucijai pareiškėjai paprašius, institucija, į kurią kreipiamasi, laikydamosi taisyklių, galiojančių toje valstybėje narėje, kurioje ji yra įsikūrusi, praneša institucijai pareiškėjai arba pasirūpina, kad jai būtų pranešta apie visas kompetentingų institucijų priimtas priemones ar sprendimus, susijusius su veterinarijos ir zootechnikos teisės aktų taikymu.

2. Institucijos, į kurią kreipiamasi, pageidavimu kartu su prašymu informuoti, nurodant akto ar sprendimo dalyką, pateikiamas ir jo vertimas į valstybinę arba į vieną iš valstybinių kalbų tos valstybės narės, kurioje yra įsikūrusi institucija, į kurią kreipiamasi.

6 straipsnis

Institucijos pareiškėjos prašymu, institucija, į kurią kreipiamasi, stebi, organizuoja arba sustiprina stebėjimą toje savo veiklos teritorijoje, kurioje įtariama esant tokių pažeidimų, ypač atkreipiant dėmesį į:

- a) įmones;
- b) vietas, kuriose yra sukauptos prekių atsargos;
- c) prekių judėjimą, apie kurį buvo pranešta;
- d) transporto priemones.

7 straipsnis

Institucijos pareiškėjos prašymu institucija, į kurią kreipiamasi, pateikia jai visą reikalingą informaciją, kurią ji turi arba įgijo pagal 4 straipsnio 2 dalį, visų pirma ataskaitas ir kitus dokumentus arba patvirtintas jų kopijas, išrašus iš šių ataskaitų arba dokumentų, susijusių su faktiškai išaiškintais veiksmais, kurie, institucijos pareiškėjos nuomone, prieštarauja veterinarijos ir zootechnikos teisės aktams.

II DALIS

Savanoriška pagalba

8 straipsnis

1. Kaip nurodyta šio straipsnio 2 dalyje, visų valstybių narių kompetentingos institucijos savanoriškai padeda kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms, šioms prieš tai nepateikus prašymo.

2. Kai valstybės narės mano, jog tai padeda laikytis veterinarijos ir zootechnikos teisės aktų, jos:

- a) kiek įmanoma, vykdo 6 straipsnyje minimą stebėjimą arba organizuoja tokį stebėjimą,
- b) kuo greičiau perduoda kitų suinteresuotų valstybių narių kompetentingoms institucijoms visą turimą informaciją, visų pirma ataskaitas ir kitus dokumentus, jų kopijas arba išrašus iš tokių ataskaitų ar dokumentų, apie veiksmus, kurie prieštarauja arba joms atrodo, kad prieštarauja veterinarijos ir zootechnikos teisės aktams, ypač apie tokių veiksmų atlikimo priemones bei būdus.

III DALIS

Baigiamosios nuostatos

9 straipsnis

1. Kiekvienos valstybės narės kompetentingos institucijos gavusios nedelsdamos perduoda Komisijai:

a) bet kokią, jų nuomone, naudingą informaciją apie:

11 straipsnis

- prekes, kurios buvo ar įtariama, jog buvo veterinarijos ir zootechnikos teisės aktams prieštaraujančių sandorių objektas,
- būdus ir procesus, kurie buvo panaudoti ar įtariama, jog buvo panaudoti nusižengiant tokiems teisės aktams;

Komisija ir valstybės narės, posėdžiaujančios Veterinarijos nuolatiname komitete arba Zootechnikos nuolatiname komitete:

- bendrais bruožais išnagrinėja, kaip veikia šioje direktyvoje numatytas tarpusavio pagalbos mechanizmas,
- išnagrinėja susijusią informaciją, perduotą Komisijai pagal 9 ir 10 straipsnius, bei jos perdavimo tvarką ir padaro išvadas.

b) bet kokią informaciją apie minėtų teisės aktų trūkumus, nustatytus arba pastebėtus taikant, ar apie spragas pačiuose teisės aktuose.

Remdamasi šiais tyrimais Komisija prirėikus siūlo iš dalies pakeisti galiojančias arba parengti papildomas Bendrijos nuostatas.

2. Komisija, gavusi bet kokią informaciją, padedančią griežčiau laikytis veterinarijos ir zootechnikos teisės aktų, nedelsdama perduoda ją visų valstybių narių kompetentingoms institucijoms.

12 straipsnis

10 straipsnis

1. Jei valstybės narės kompetentingos institucijos sužino apie veiksmus, kurie prieštarauja arba manoma, jog prieštarauja veterinarijos ir zootechnikos taisyklėms, ir kurie Bendrijos lygmeniu yra ypač svarbūs, visų pirma:

Taikydamos šią direktyvą valstybės narės imasi visų būtinų priemonių:

- a) užtikrinti sklandų 1 straipsnyje minimų kompetentingų institucijų tarpusavio veiklos koordinavimą;
- b) plėtoti, remiantis tarpusavio santykiais ir jei reikia, tiesioginį bendradarbiavimą tarp institucijų, kurioms šiuo tikslu suteikiami atitinkami įgaliojimai.

— jei jie turi ar galėtų turėti pasekmių kitose valstybėse narėse arba

— jei minėtoms institucijoms atrodo, jog panašių veiksmų būta ir kitose valstybėse narėse,

13 straipsnis

tokios institucijos savo iniciatyva arba pagrįstu Komisijos prašymu kuo greičiau perduoda Komisijai visą susijusią informaciją, jei reikia – dokumentus arba jų kopijas ar išrašus iš dokumentų, kurie būtini faktams nustatyti, kad Komisija galėtų koordinuoti veiksmus, kurių ėmėsi valstybės narės.

1. Ši direktyva neįpareigoja valstybių narių kompetentingų institucijų teikti viena kitai pagalbą, jei tai gali pažeisti viešąją tvarką arba kitus svarbius valstybės, kurioje jos yra įsikūrusios, interesus.

2. Kiekvienas atsisakymas teikti pagalbą yra pagrindžiamas.

Komisija perduoda šią informaciją kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms.

14 straipsnis

2. Jei 1 dalyje minima informacija yra susijusi su atvejais, kurie gali sukelti pavojų žmonių sveikatai, ir nėra kitų prevencijos būdų, ta informacija, šalims ir Komisijai pasikonsultavus, gali būti paskelbiama visuomenei motyvuotame pranešime.

Šioje direktyvoje numatyti dokumentai gali būti keičiami tam reikalui skirta bet kurios formos kompiuterine informacija.

3. Kaip numatyta 1 dalyje, perduodama tik tiek informacijos apie fizinius ir juridinius asmenis, kiek reikalinga, kad būtų pastebėti veterinarijos ir zootechnikos teisės aktams prieštaraujantys veiksmai.

15 straipsnis

4. Kai valstybės narės kompetentingos institucijos taiko 1 dalį, joms nebūtina, kaip numatyta 8 straipsnio 2 dalies b punkte ir 9 straipsnyje, perduoti kitų suinteresuotų valstybių narių kompetentingoms institucijoms informaciją.

1. Informacija, bet kuria forma perduota laikantis šios direktyvos reikalavimų, yra konfidenciali. Informacijos atžvilgiu taikomas įpareigojimas išlaikyti profesinę paslaptį ir saugoti ją kaip bet kurią kitą panašią informaciją pagal ją gavusios valstybės narės nacionalinę teisę bei vadovaujantis atitinkamomis nuostatomis, taikomomis Bendrijos organams.

Informacija, minima pirmoje pastraipoje, visų pirma negali būti siunčiama jokiems kitiems asmenims, išskyrus asmenis valstybėse narėse arba Bendrijos institucijose, kurių pareigos reikalauja gauti tokią informaciją. Ji taip pat negali būti panaudota kitiems tikslams, nei nurodyta šioje direktyvoje, išskyrus atvejus, kai ją

pateikianti institucija tam aiškiai pritaria, ir jei nuostatos, galiojančios toje valstybėje narėje, kurioje įsikūrusi informaciją gavusi institucija, neprieštarauja tokiam informacijos perdavimui ar panaudojimui.

Šioje direktyvoje nurodyta informacija perduodama tik institucijai pareiškėjai ir tik tiek, kiek tam neprieštarauja valstybėje narėje arba šalyje, kurioje įsikūrusi institucija, į kurią kreipiamasi, galiojančios nuostatos.

Valstybės narės garantuoja informacijos, gautos pagal tarpusavio pagalbos tvarką, konfidencialumą net ir pasibaigus pagalbos teikimo laikui.

2. 1 dalis netrukdo panaudoti informaciją, gautą vadovaujantis šia direktyva, bet kokiuose teisiniuose ginčuose ar bylose, iškeltose dėl veterinarijos ir zootechnikos teisės aktų nesilaikymo arba siekiant užkirsti kelią pažeidimams ir atkleisti pažeidimus, kurie kenkia Bendrijos fondams.

Šią informaciją pateikusios valstybės narės kompetentinga institucija nedelsiant informuojama apie tokį informacijos panaudojimą.

16 straipsnis

Valstybės narės praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms apie dvišalius abipusės pagalbos susitarimus, sudarytus tarp veterinarijos administracinių institucijų ir trečiųjų šalių.

Savo ruožtu Komisija praneša valstybėms narėms apie tokio paties pobūdžio susitarimus, kuriuos ji sudaro su trečiosiomis šalimis.

17 straipsnis

Valstybės narės tarpusavyje atsisako pretenzijų dėl išlaidų, atsiradusių vykdant šią direktyvą, atlyginimo, išskyrus atvejus, kai buvo sumokėta ekspertui.

18 straipsnis

Ši direktyva nedaro įtakos valstybėse narėse taikomoms taisyklėms dėl tarpusavio pagalbos baudžiamosiose bylose.

19 straipsnis

Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję ne vėliau kaip iki 1991 m. liepos 1 d., įgyvendina šią direktyvą. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

20 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 1989 m. lapkričio 21 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

H. NALLET